

Lázár Ervin emlékére

*Fönn a messzi északon
nincsenek már narancsfák,
vad hidegek billegtetik
rozzant kunyhónk kalapját.*

*Hol örökök a sarkkörök,
s csak kéthetente süt a nap,
mégis néha dínom-dánom
ballatszik a föld alatt.*

*Rájöhetsz, kik gyűltek össze,
megint a sok korbely szellem,
most épp tósztot mondanak,
lapp földi meg grönland nyelven.*

*Micsoda egy dubaj népség
e jóemberek serege,
pont mint múltkor semmi kétség
szemem káprázik bele.*

*Jöttek a négy égtáj felől,
számlálni már nem is tudjuk,
tündék, mátkák, költőbácsik,
és kitalált pereputtyuk.*

*Egyik zsémbes, mérgeskedő,
harsány tréfát zeng a másik,
a többi nyolcszáz szavába vág,
de van ki csak elpipázik.*

*És amíg kint hull a hó,
lenn csak fő a finom kaja,
Ervin bá' is ott lebet tán,
és rácpácegres apraja...*

*De lebet, megint képzelődöm,
aludnék tovább, ha hagynák
vad hidegek billegtetik
rozzant kunyhónk kalapját.*

Éjszakai műsor

*Beszéljünk a negatív civilizációkról is
nagy feketék és vizualizált bázisaik vannak
kristály-tudattal védekezhettek
például a jóga is segíthet
azt mondhatnám cizellált organizmusok
de az asztrális fejlődésben elmaradottak
majd kitérek a formaváltós fajokra is
stresszt keresnek és feszültségeket
szeretik felvenni az ember alakját*

amolyan láthatatlanok